

spurgte, om jeg maatte faae at vide, hvem det er, Misbilligelsen skal ramme. Den ærede Taler kan altsaa kun vilde ramme 3 Tilfælde, men nu spørger jeg den ærede Ordfører, hvormange Tilfælde vil han da ramme, og hvem er det, der skal rammes? Det forekommer mig, at det hele Forslag om Misbilligelse ikke er andet end et politisk Træk for at fresse et Valg, der ellers efter Folkemeningen kunde befrygtes at blive kæsabelt. Den ærede Taler sagde: hvad man dog kunde byde Folkethinget, og dermed havde han Hensyn til Raubers Klage. Jeg maa nu mene, at en Valgkreds har kun sit Klagested i Folkethinget, og at intet andet Sted skulle Klagerne hen, og intet andet Sted skulle de underøges. Det er det, der er fket i nærværende Tilfælde. Naar der nu spørges om Virkningen og Betydningen af de Oplysninger, som her ere komne tilstede, da maa det ærede Thing huske, at der er en fuldstændig grundvæsentlig Forskjel mellem den ærede voborgste Nigsdagsmand og mig. Det, han kræver af et Klagemaal over et Valg, er noget ganske andet end det, som jeg anser for at skulle afgive Betingelsen for, at et saadant er berettiget. Den ærede Taler fordrer fuldt juridisk Bevis, enten Indrømmelse af, at der er begaaet et Valgstryk, eller fuldt Vidnebevis derved. Alt dette er mig aldeles ligegyldigt. Jeg bømmer kun efter det Indtryk, som jeg faar af den hele Underøgelse og fordrer ingenlunde, at en Husmand skal staa frem og sige: Ja, den Forvalter sagde til mig, at, stemte jeg ikke paa N. N., blev jeg sagt ud af mit Hus. Forlanger man dette af en Arbejder, saa vil man i Almindelighed gaa glip af Beviset, men man kan dog alligevel være absolut overbevist om, at Evang har fundet Sted. Vi skulle ikke her i Thinget sidde som en Høfesteret, der skal spørge om juridisk Bevissteori; vi skulle sidde her som en Nævningeret og skønne paa den Maade, som Folk med sund Forstand skønne om en given Ting, om der er saa megen Skyld hos de Mægtige, at de ikke bør se dette Arbejde kronet med Held, eller om de i den Grad have tilfidsat, hvad de skyldte deres fattige og arbejdende Medmennesker, som i Kraft af Loven have Valgret ligesaa vel som Gudsæierne — det er derom, at vi skulle skønne, efter som den almindelige Mening ytrer sig i Landet. Det er deri, at den ærede Taler fra Viborg er grundforskjellig fra mig, og jeg forlanger ikke, at han skal være af min Mening i dette Stykke; han vil aldrig faae mig over paa sit Parti. Noget maa der dog være galt derude ved dette Slagelsevalg, siden den ærede Taler vil have det misbilliget, og siden der er optaget et saa stort Forhør. Den ærede Taler fra Viborg siger, at der aldrig er optaget et saadant Forhør i Danmark af det Omfang. Jeg tror, at den ærede Taler feiler deri. Jeg mener, at, da Byfoged Rump Klagede over Raubers Valg, blev der optaget i alt

Jald efter Forholdene et ligesaa stort Forhør. Jeg har udtalt mig om dette Forhør, da Raubers Klage kom frem her; der blev i dette oplyst, at der ikke var nogen Grund til Klage, og i den Tid var Rauber berøvet sin Stemmeret her i Thinget. Jeg møder altsaa den ærede Taler med et Exempel fra den samme Valgkreds. Jeg kunde anføre ham flere Exempler, men dette maa vel være nok. Den ærede Taler er utilfreds med mit Tillæg til hans Extrakt. Jeg forlanger ikke, at han skal være tilfreds med det, men naar han siger, at jeg har skrevet Noget om Læge Wilhelmsen, som ikke findes i Forhørene, saa siger jeg, at, hvad jeg har skrevet herom, staar i Forhøret, saa kan den ærede Taler læse Wilhelmsens Forklaring op. Jeg har sagt som Tillæg, at „Læge Wilhelmsen, som ifølge sin egen Forklaring var en af den forsrørste Valgkomites 2 Medlemmer og aabenbart den virksomste af disse, har tillige i Forhøret erklæret, at, dersom der var kommet Afslag paa Tsaabdsmandskabets Andragende, vilde han have været nødt til at betale dem 1 Kr. af sin egen Lomme.“ Det staar i Forhøret. Jeg har ikke Sidetallet oplyst, men jeg skulde tage meget feil, om ikke den ærede Ordfører sør sagde det Samme, og jeg har senere ved Benyttelsen af dette kun henvist til den ærede Talers Extrakt og til min Tilspøelse, der er ikke taget noget af mit Eget i dette Punkt. Den ærede Taler antede over, at jeg havde sagt om en af disse Pengeuddelere i Slagelse, at han var notorisk uvederhæftig. Jeg har sagt, at denne Mand var Fallent og ikke havde givet sine Kreditorer 20 pCt.; det staar i Slagelse Kjøbstads Skifteprotokol. Jeg spørger den ærede Taler: Er det en Hemmelighed, hvad der staar i Slagelse Kjøbstads Skifteprotokol, skulde jeg ikke have Lov til at paabe- raabe mig det ligesaa vel som det, der staar i Slagelse Kjøbstads Politiprotokol? Jeg skulde mene, at begge disse Protokoller vare lige gode eller ialtsald lige tilgængelige for Offentligheden. Den ærede Taler omtalte endvidere, at han ikke kunde forstaa, hvorledes jeg kunde udtale mig, som jeg havde gjort, om Forhørene over Garver Petersen. Jeg har affkrevet, hvad der staar i Forhørsudskriften, og om det er rigtigt, kan jeg ikke sige, min Extrakt er rigtig, og jeg skulde mene, at de Bemærkninger, jeg saa senere har gjort om disse Udskrifter, have deres fuldstændige Hjemmel i det, som jeg der har paabeaaet mig. Endvidere forstod jeg den ærede Taler saaledes, at han mente, at jeg skulde have sigtet Noget for falsk Forklaring for Retten ved at sige, at de havde sagt, at deres Samtale var Spøg, men jeg holder paa, at der staar, at det var Spøg, og det staar endogfaa i den ærede Talers egen Extrakt; han vil der finde, at en Vertshusholder i Slagelse har sagt, at den Samtale, der førtes om, hvorvidt han for 10 Kr. vilde stemme for Rauber eller Dahl eller kjøre med 4 Hefte, var Spøg. Det staar i den ærede Talers egen Extrakt, og den ærede Ordfører